

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B3-46Tk/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119010588
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Posluch
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:7119010588.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karolom Posluchom a členov senátu Mgr. I. K. a I. G. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.05.2025 v pomere hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Z. K., T. XX.XX.XXXX D. W., G., U. H. H. D. X, X., G.,

sa uznáva za vinného , že

v presne nezistenom období poskytol nestotožneným osobám údaje o svojom bankovom účte, založenom v pobočke UniCredit Bank , a.s. v Rožňave, číslo XXXXXXXXXX, a uvedené nestotožnené osoby v septembri 2010 prostredníctvom niekoľkých telefonátov uviedli štátnemu príslušníkovi USA menom M. I. I., T. XX.XX.XXXX nepravdivé informácie o dopravnej nehode , ktorú mal zaviniť jeho vnuk a o potrebe zaslania peňažných prostriedkov na uvedený účet za účelom úhrady pokuty a finančných náhrad osobám poškodeným touto nehodou, M. I. I. následne v dôsledku svojho omylu , vyvolaného uvedeným podvodným konaním z vlastných bankových účtov v USA previedol na účet obvineného , v prepočte nasledovné peňažné čiastky :

-35 329,67,- € , ktorá bola prijatá dňa 17.09.2010,

-319 576, 91,- € , ktorá bola prijatá dňa 20.09.2010 a

-238 182,48,- € , ktorá bola prijatá dňa 27.09.2010,

celkovo 593 089,06,- € , pričom obvinený po obdržaní prostriedkov s vedomím , že tieto mu nepatria a pochádzajú z trestnej činnosti , sumu 13 880,57,- € použil na súkromné účely a sumu 344 900,- € prevodným príkazom z 23.09.2010 v pobočke UniCredit Bank , a.s. v obchodnom centre Polus v Bratislave poukázal na bankový účet vedený v cyperskej banke na osobu menom T. G., ktorý ihneď po obdržaní peňazí čiastku 200 686,35,- € previedol na tri bankové účty v Kanade, zvyšok vyplatil v hotovosti neznámej osobe , vystupujúcej pod menom C. Z., zostatok na účte obvineného vo výške 234 308,49,- € bol dňa 01.10.2010 zaistený podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku a v roku 2015 bol tento v aktuálnej disponibilnej výške vrátený na bankový účet M. I. I. v USA,

teda

nadobudol , prechovával a užíval vec , ktorá je výnosom z trestnej činnosti spáchanej inou osobou v cudzine a uvedený čin spáchal v značnom rozsahu,

čím spáchal

zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona.

Za to sa
odsudzuje :

Podľa § 233 ods. 4 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a stanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 /tri/ roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd už v danej trestnej veci rozhodol dňa 26.02.2020, keď rozsudkom uznal obžalovaného Z. K. za vinného z obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní jeden rok a šesť mesiacov. Podľa § 58 ods. 3 Tr. zákona súd uložil trest prepadnutia majetku. Na základe odvolania podaného obhajobou Krajský súd Bratislava dňa 25.06.2020 uznesením pod sp. zn. 4To 33/2020 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a prikázal súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd z dôvodu konania proti ušlému opätovne vykonal v neprítomnosti obžalovaného hlavné pojednávanie, na ktorom prečítal výpoveď obžalovaného, svedkov J. Q., J. K., N. Y. I., N. Y. G., D. D., F. Č., V. N. Š., D. C., M. I. I., Z. X. Z. I. W., T. G., oboznámil znalecký posudok z odboru elektrotechnika V. N. B., oboznámil listinné dôkazy - informácia Spravodajskej jednotky finančnej polície, informácia UniCredit Bank, výpis z účtu obžalovaného, príkaz na úhradu, správa Interpolu, potvrdenie o prevode finančných prostriedkov, výpisy o telekomunikačnej prevádzke obžalovaného, vyjadrenie UniCredit Bank, výsledky právnej pomoci z USA, výsledky právnej pomoci z Cyperskej republiky, výsledky právnej pomoci z Kanady a osobné posudky obžalovaného.

Súd aj po opakovanom vykonaní uvedených dôkazov ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný Z. K. pri výsluchu v prípravnom konaní využil svoje zákonne právo a vo veci nevypovedal. Počas výsluchu pred súdom si uplatnil zásadu špeciality, po jej prelomení už k dispozícii súdu nebol.

Svedok J. Q. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že je bývalým švagrom obžalovaného. Stretával sa s ním iba príležitostne, v mieste trvalého bydliska v Y. U.. Obžalovaný sa väčšinu času zdržiaval v zahraničí, pričom splnomocnil svedka na preberanie pošty z Daňového úradu v Rožňave v rámci spoločnosti, v ktorej podnikal. Svedok si nepamätá, že by disponoval finančnými prostriedkami na účte spoločnosti obžalovaného. V jeho mene ani nepodával daňové priznania. Nevie sa vyjadriť ani k majetkovým a finančným pomerom obžalovaného.

Svedkyňa J. K. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že je bývalou manželkou obžalovaného. Spolu so synom žijú v Slovinsku. K finančným pomerom obžalovaného sa vyjadriť nevie, stretávala sa s ním málokedy. Vie, že na Slovensku mal firmu, nevie, či je ešte aktívna. Obžalovaný jej nikdy nedával väčšie sumy peňazí, nehospodárili spoločne. Nevie určiť okruh známych jej bývalého manžela.

Svedok N. Y. G. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ku skutku uviedol, že telefónne číslo XXXXXXXXXX je jeho vlastné, používa ho iba on a nikomu ho nepožičal na telefonovanie. Obžalovaného vôbec nepozná, nevie ako mohol používať jeho telefónne číslo. Pracuje ako robotník na Slovensku a v Českej republike.

Svedok D. D. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že s obžalovaným sa pozná, už nevie, kto ich zoznámil. Mal naňho aj telefonický kontakt, už ho nemá. Pôvodne mali spolupracovať, v oblasti stavebníctva, ale obžalovaný ponúkal pomoc v rôznych oblastiach, nakoniec svedkovi nepripadal vierohodne, ale ako špekulant. Preto s ním do biznisu nešiel.

Svedkyňa F. Č. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní k veci uviedla, že do apríla 2011 pracovala v UniCredit Bank Slovakia. K prevodom vyšších súm z USA na účet vedený v UniCredit Bank Slovakia nevie uviesť nič, obžalovaného nepozná. Nakoľko sa však jedná o veľké sumy peňazí, pri realizácii uvedených transakcií boli potrebné dva podpisy zamestnancov banky.

Svedok V. N. Š. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní k veci uviedol, že obžalovaného pozná od roku 2008, keď si od svedka požičal väčšiu sumu peňazí. Malo ísť o dedičské konanie v Juhoafrickej republike, kde mal zdediť 15 miliónov USD. Spolu mu požičal 232 125,49 €. Ako ručenie obžalovaný ponúkol finančné prostriedky, ktoré mal zablokované v pobočke OTP Banky v Rožňave. Po viacerých urgenciách obžalovaný svedka pripísal na účet vedený v UniCredit Bank, ktorý však bol zablokovaný a transakcie vykonávať nemohol. Na tieto finančné prostriedky si nerobil osobný nárok. O prevodoch a transakciách, ktoré sú predmetom obžaloby nemá žiadne poznatky. Je však ochotný spolupracovať pri prevode zaistených finančných prostriedkov ich pôvodnému majiteľovi do USA.

Svedkyňa D. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ku skutku vypovedala, že obžalovaného vôbec nepozná. K príkazu na úhradu uplatnenom v pobočke UniCredit Bank v Poluse uvádza, že v daný čas pracovala v banke asi dva mesiace. Konkrétne sa k nemu vyjadriť nevie. Príkaz na úhradu si môže vo všeobecnosti klient vypisovať sám alebo ho môže vypisovať pracovník banky. Na uvedenom príkaze nie je písmo svedkyne, iba jej podpis.

Svedok M. I. I. bol vypočutý v USA na základe žiadosti o právnu pomoc, pričom uviedol, že bol telefonicky kontaktovaný neznámou osobou, vydávajúcou sa za jeho vnuka M. I., ktorá mu oznámila, že spôsobila dopravnú nehodu. Následne bol M. I. I. kontaktovaný ďalšou neznámou osobou, ktorá sa predstavila ako M. verejný obhajca N. R. a oznámila mu, že jeho vnukovi bola uložená pokuta vo výške 20 000 USD za bezohľadnú jazdu a ďalších 14 000 USD je potrebné zaplatiť za lekárske ošetrovanie osoby, zranenej pri uvedenej dopravnej nehode.

Na základe týchto informácií M. I. I. v dňoch 13.09. až 16.09.2010 prostredníctvom služby Western Union poslal určeným osobám celkovú sumu

35 800 USD. M. I. I. bol opätovne kontaktovaný osobou vystupujúcou

pod menom N. R. dňa 16.09.2010. Táto mu uviedla, že zranená osoba menom Y. C. z Cypru potrebuje ďalších 47 000 USD za ošetrovanie v nemocnici, ktoré je potrebné previesť na bankový účet jej syna, obvineného Z. K., na Slovensku. Ešte v ten istý deň M. I. I. realizoval prevod uvedenej čiastky, ktorá bola pripísaná na vyššie uvedený účet obvineného dňa 17.09.2010, v prepočte 35 329,67 €. V rovnaký deň osoba vystupujúca pod menom N. R. opäť zatelefonovala M. I. I. a oznámila mu, že Y. C. zomrela a za to, aby jeho vnuk sa dostal z väzenia, je potrebné obvinenému Z. K. poslať ďalšie prostriedky. M. I. I., na základe uvedeného telefonátu, dňa 17.09.2010 vypísal v banke prevodný príkaz v prospech účtu obvineného na sumu 423 000 USD a dňa 24.09.2010 na sumu 325 000 USD. Následne sa M. I. I. dozvedel, že jeho vnuk M. I. nemal žiadnu autonehodu a osoby, ktoré sa naňho kontaktovali, od neho vylákali vyššie uvedené prostriedky. Preto v USA podal na neznáme osoby trestné oznámenie.

Svedok T. G. bol vypočutý na Cypre na základe žiadosti o právnu pomoc, pričom uviedol, že sa že riadil pokynmi osoby C. Z.. Tento mu mal uviesť, že obžalovaný Z. K. kupuje nehnuteľnosť a potrebuje využiť služby ich advokátskej kancelárie, hlavne ich bankový účet, na prevod peňazí. Podľa pokynov uvedenej osoby T. G., po obdržaní sumy 344 900 € zo Slovenska, jej časť previedol inde a zvyšok, v hotovosti, odovzdal osobe C. Z.. Menovanú osobu cyperské orgány nestotožnili.

Svedkyne Z. I. X. Z. I. W. boli vypočuté v USA na základe žiadosti o právnu pomoc, pričom zhodne uviedli, že sú dcérami poškodeného M. I. I.. Po nahliadnutí do zmluvy Investment Management Agreement obe uviedli, že podpis ich otca na štvrtej strane je sfaľšovaný. Uvedenú zmluvu nikdy nevideli. Obe spoznali meno K., videli ho v písomných poznámkach, ktoré si robil ich otec počas podvodu.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru elektrotechnika V. N. B. č. 65/2011 vyplýva, že obžalovaný dňa 13.12.2011 pre účely trestného konania vydal svoj mobilný telefón. Tento následne preskúmal znalec.

Boli potvrdené kontakty obvineného vo viacerých krajinách. Z výpisov o telekomunikačnej prevádzke mobilných telefónnych čísiel obvineného č. XXXXXXXXXXXXXXXX Z. XXXXXXXXXXXXXXXX je zrejmé, že v mesiacoch september až november 2010 obvinený komunikoval s viacerými telefónnymi číslami s cyperskou predvoľbou (00357). Medzi nimi boli aj telefónne čísla evidované na T. G. a na jeho advokátsku kanceláriu, čo následne aj potvrdili výsledky právnej pomoci z Cypru.

Z vyjadrenia UniCredit Bank Slovakia, a.s., vyplýva, že obžalovaný si v pobočke danej banky v Rožňave dňa 02.01.2008 zriadil bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom bol v čase skutku výlučným disponentom. Až následne sa disponentom stal aj V. N. Š., prostredníctvom ktorého zaistená čiastka na účte obžalovaného bola vrátená do USA na účet M. I. I..

Z prevodného príkazu poskytnutom UniCredit Bank Slovakia, a.s., vyplýva, že dňa 23.09.2010 obž. Z. K. v pobočke UniCredit Bank, a. s. v bývalom obchodnom centre Polus v Bratislave prevodným príkazom poukázal na bankový účet vedený v cyperskej banke na osobu menom T. G. sumu 344 900 €. Z výpisu z účtu tiež vyplýva, že v období od 17.09.2010 do zaistenia prostriedkov na účte dňa 01.10.2010 obžalovaný z účtu vyberal rôzne hotovostné sumy.

Z prostriedkov, ktoré obvinený previedol na cyperský účet T. G., časť vo výške 200 686,35 € menovaný previedol na tri bankové účty v Kanade a zvyšok vo výške 144 220 € vyplatil v hotovosti neznámej osobe, vystupujúcej pod menom C. Z..

Listinné dôkazy z Cypru získané na základe medzištátnej právnej pomoci potvrdzujú prijatie čiastky 344 900 € na účte T. G. a ďalšiu dispozíciu s touto sumou v zmysle výpovede svedka T. G., pričom bankové prevody smerovali na tri účty v Kanade, čo bolo potvrdené výsledkami právnej pomoci z Kanady. Kanadské orgány nestotožnili majiteľov uvedených účtov.

Obvinený tak konal napriek vedomosti, že finančné prostriedky, ktoré obdržal na svoj účet, mu nepatria a pochádzajú z trestnej činnosti. Naopak, za účelom legalizácie uvedených prostriedkov, bola vyhotovená fiktívna dohoda o správe investície, ktorú dňa 16.09.2010 mali údajne uzavrieť obvinený a M. I. I..

Ďalšie prostriedky vo výške 13 880,57 € obžalovaný postupne použil na súkromné účely a zvyšok, vo výške 234 308,49 €, bol dňa 01.10.2010 zaistený podľa § 95 ods. 1 Trestného poriadku a v roku 2015 bol tento, v aktuálnej disponibilnej výške, vrátený na bankový účet M. I. I. v USA.

Po takto vykonanom dokazovaní, zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný Z. K., jeho konanie je možné kvalifikovať ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej.

Obhajoba obžalovaného spočíva v tvrdení, že popiera spáchanie skutku v celom rozsahu, cíti sa byť nevinný. Nemal vedomosť o pravom pôvode financií, dozvedel sa to až počas trestného konania. Nepoznal osobu poškodeného a ani nikdy neposkytol údaje o svojom bankovom účte UniCredit Bank nikomu v súvislosti s touto trestnou činnosťou. Rovnako s ním ani neuzavrel dohodu o správe investícií. Nepopiera, že pozná svedka T. G., tento mu uviedol, že očakáva platbu na výstavbu apartmánov na Cypre a požiadal obžalovaného, aby prijal hotovosť na svoj účet. Keďže obžalovaný vedel, že G. je právnik, nepochyboval o legálnosti transakcie. Obžaloba je postavená na výpovedí poškodeného a G., je tu však pochybnosť o vierohodnosti svedka I. vzhľadom na jeho vyšší vek. Svedkovia vypočítali formou dožiadania neboli poučení podľa Trestného poriadku SR, ich výpovede nie sú zákonným dôkazom, obžalovaný a obhajca sa nemohli zúčastniť na výsluchu, a preto tieto výpovede nie sú použiteľné v trestnom konaní, pričom ide o rozhodujúce dôkazy. Poukazuje aj na nedostatok úmyselného zavinenia, obžalovaný nevedel o pravom pôvode finančných prostriedkov. Nebolo dokázané, že by prijal príjem z trestnej činnosti v úmysle zatajiť jeho existenciu a zakryť jeho pôvod.

K dôvodom obhajoby súd uvádza nasledovné. Je zjavné, že obžalovaný bol jediný disponent účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v UniCredit Bank Slovakia, a.s. Ako majiteľ účtu prijal platby z USA v celkovej výške 593 089,06 €. Takúto nie celkom bežnú sumu akceptoval, aktívne s ňou pracoval

formou prevodov do iných krajín - Cyprus, resp. výberom v hotovosti. Svedok T. G. mu podľa obhajoby uviedol, že očakáva platbu na výstavbu apartmánov na Cypre a požiadal obžalovaného, aby prijal hotovosť na svoj účet. Avšak odosielateľ finančných prostriedkov nebol z Cypru, ale z USA a práve na Cyprus obžalovaný peniaze odoslal. Navyiac, svedok T. G. vo svojej výpovedi takýto cyklus peňazí nepotvrdil. Uviedol úplne iné skutočnosti ohľadom obehu finančných prostriedkov. V jeho výpovedi sa žiadna výstavba apartmánov na Cypre neuvádza.

Obžalovaný navyiac vôbec nevie vysvetliť pripísanie značnej finančnej hotovosti na svoj účet. V prípravnom konaní využil svoje právo odmietnuť vypovedať, čo súd rešpektuje, avšak obžalovaný týmto postupom nevyužil možnosť vyjadriť sa k prijatiu sumy 593 089,06 € na svoj bežný účet, pričom súd považuje uvedenú sumu za nie bežnú a skutočne spôsobilý vzbudiť reálny záujem majiteľa účtu.

K údajnej procesnej nespôsobilosti výsluchov svedkov M. I. I. a jeho dcér Z. I. X. Z. I. W. v USA súd uvádza, že boli vykonané na základe dožiadania v rámci právnej pomoci, ktorá bola odoslaná justičným orgánom USA postupom v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku Slovenskej republiky. Uvedené výsluchy by však mali pre dané konanie väčší význam vtedy, ak by bola na obžalovaného podaná obžaloba pre trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zákona. V danom prípade súd vyňačil z výpovede svedka M. I. I. iba skutočnosť, že odoslal finančné prostriedky, čo však je potvrdené potvrdeniami a výpismi z účtu UniCredit Bank, a.s. Slovakia. Súd prečítal výpovede svedkov s dlhodobým pobytom v cudzine v súlade s § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por., pričom poukazuje na skutočnosť, že svedok M. I. I. by mal mať v čase aktuálneho rozhodovania súdu vek 105 rokov. Súd zároveň uvádza, že pre podstatu skutku nie je výpoveď svedkov z USA dôkazne významná, nejedná sa o rozhodujúce dôkazy.

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy - vyžiadanie originálu listiny Dohody o správe investícií a nariadiť grafologické skúmanie podpisu obžalovaného na Dohode o správe investícií, nakoľko uvedené dôkazy sa týkajú okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie. Dohoda o správe investícií je podľa vyjadrenia svedkov falzifikát a aj podľa názoru súdu slúžila iba na čiastočné zahmlenie pohybu podvodom získaných finančných prostriedkov.

Pri uznaní viny súd vychádzal z vykonaného dokazovania, predovšetkým vyjadrení UniCredit Bank Slovakia, a.s., ktoré jednoznačne mapujú cestu nelegálne získaných finančných prostriedkov z USA na Slovensko a potom zo Slovenska na Cyprus, neskôr aj do iných krajín. Jadrom finančných transakcií je účet obžalovaného vedený v UniCredit Bank Slovakia, a.s., ku ktorému mal v čase spáchania skutku prístup jedine obžalovaný.

Úvahy súdu o vine možno uzavrieť konštatovaním, že časová postupnosť pri páchaní trestnej činnosti obžalovaným je jednoznačná a vylučuje možnosť protiprávneho konania inej osoby pri nakladaní s finančnými prostriedkami na bežnom účte.

Z hľadiska subjektívnej stránky vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Súd s poukazom na zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení nálezov Ústavného súdu SR č. k. PL. ÚS 3/2024 - 761 zo dňa 03. 07. 2024, vyhláseného dňa 06. 08. 2024, dospel k záveru, že skutok kvalifikovaný v obžalobe Krajskej prokuratúry v Košiciach ako obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr. zákona je potrebné v ďalšom konaní kvalifikovať ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona.

Citovanou novelou Trestným zákonom došlo k novelizácii zákonného ustanovenia § 125 Trestného zákona a to vo výške spôsobenej škody vyžadovanej pre naplnenie skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Podľa § 125 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca 20 000,- eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000,- eur, škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 €.

Páchateľovi tohto trestného činu podľa zákona účinného v čase spáchania skutku bolo možné uložiť trest odňatia slobody na dvanásť až dvadsať rokov. Citovanou novelou Trestným zákonom došlo k novelizácii zákonného ustanovenia § 233 Trestného zákona a aktuálne sa pohybuje trestná sadzba za žalovaný skutok v rozmedzí dva až osem rokov.

Ohľadom osoby obžalovaného súd zistil, že doposiaľ nebol súdne trestaný.

V rámci úvah o treste súd vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v § 34 Tr. zákona a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to, že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zákona) a obžalovaný spáchal trestný čin, trestné stíhanie pre ktorý bolo vedené neprimerane dlho a túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatelovi alebo jeho obhajcovi (§ 36 písm. p/ Tr. zákona). Pri určení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad uvedených v § 34 Tr. zákona, s prihliadnutím na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Pri rozpätí trestnej sadzby 2 roky až 8 rokov súd vymeral obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere dva roky. Súd uložil trest na úplne spodnej hranici trestnej sadzby s ohľadom na prevahu poľahčujúcich okolností, t. j. s ohľadom na doposiaľ vedený riadny život, ako aj na dlhší časový odstup od spáchania trestného činu. V súvislosti s dlhším časovým odstupom od spáchania skutku súd uvádza, že v danej veci si obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.10.2020 uplatnil zásadu špeciality, pričom súd zabezpečoval vyjadrenie justičných orgánov Slovenskej republiky. Tunajší súd následne dňa 06.07.2021 vypracoval podnet na odovzdanie trestného stíhania do Slovenskej republiky, pričom justičné orgány Slovenskej republiky dňa 07.07.2023 odmietli prevzatie trestného stíhania.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a stanovil skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Súd považuje podmienený výkon trestu odňatia slobody za dostatočný, najmä vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, ako aj s ohľadom na výšku trestnej sadzby, ktorú zákonodarca umožňuje za daný trestný čin uložiť.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava III. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.